

**MONITORING GEODYNAMICZNY POLSKI
PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ**

**PAŃSTWOWY INSTYTUT GEOLOGICZNY
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

**Raport nr 02/2024
z dnia 15/03/2024 r.
z wyników monitoringu pola geomagnetycznego zarejestrowanych
w lutym 2024 r.
na stacjach geodynamicznych PSG w Dziwiu i w Hołownie.**

Zawartość raportu:

1. Obserwacje wariacji ziemskiego pola magnetycznego realizowane przez PSG.
2. Lokalizacja stacji monitoringu pola geomagnetycznego.
3. Wyniki obserwacji zmian wartości całkowitego wektora indukcji pola magnetycznego Ziemi w laboratoriach geodynamicznych PSG w Dziwiu i w Hołownie.

Załącznik nr 1 – Zestawienie dobowych magnetogramów zarejestrowanych w lutym 2024 na stanowisku monitoringu magnetycznego w Dziwiu.

Załącznik nr 2 - Zestawienie dobowych magnetogramów zarejestrowanych w lutym 2024 na stanowisku monitoringu magnetycznego w Hołownie.

Projekt PSG - Monitoring Geodynamiczny Polski – etap IV (MGP-IV)

**WYKONANO NA ZAMÓWIENIE MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA
ZA ŚRODKI FINANSOWE WYPŁACONE
PRZEZ NARODOWY FUNDUSZ OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ**

**Ministerstwo
Klimatu i Środowiska**

**NARODOWY FUNDUSZ
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ**

Warszawa 15/03/2024 r.

1. Lokalizacja stacji monitoringu geomagnetycznego PSG.

Państwowa służba geologiczna (PSG) w ramach projektu **Monitoring Geodynamiczny Polski** prowadzi ciągły monitoring zmienności ziemskiego pola magnetycznego. Obserwacje realizowane są na dwóch stanowiskach pomiarowych, zlokalizowanych w dwóch, stałych stacjach monitoringu geomagnetycznego PSG: w laboratorium geodynamicznym położonym w Dziwiu (stacja **DZIW**), w gm. Przedecz w powiecie kolskim oraz w laboratorium w Hołownie (stacja **HOLO**) zlokalizowanym w gm. Podedwórze w pow. parczewskim. Lokalizacja stacji zaprezentowana została na mapie (rys. 1).

Rys. 1. Mapa lokalizacji stanowisk PSG ciągłego monitoringu pola geomagnetycznego (mapa bazowa CIA).

W linii prostej oba stanowiska obserwacji geomagnetycznych dzieli odległość ok. 300.5 km. Z punktu widzenia budowy geologicznej każde z nich usytuowane jest na obszarach należących do różnych jednostek geologicznych Polski. Stacja DZIW zlokalizowana jest na obszarze platformy paleozoicznej słabo zróżnicowanej magnetycznie, stacja HOLO - na obszarze prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej, silnie zróżnicowanej magnetycznie.

Położenie obu stanowisk obserwacji geomagnetycznych determinuje dużą różnicę w poziomach obserwacji danych magnetycznych. Wyznaczona w październiku 2023 r. różnica poziomów pomiędzy stacjami wyniosła **+823.55 nT** na korzyść stacji HOLO, przy odchyleniu standardowym serii pomiarowych równym **1.57 nT**. Różnica ta – podobnie jak inne cechy i parametry pola magnetycznego Ziemi – jest zmienna w czasie. Zmienność poziomów podlega długookresowym zmianom pola magnetycznego Ziemi, których wielkość i tempo zależą również od położenia punktu obserwacji.

2. Obserwacje wariacji ziemskiego pola magnetycznego realizowane przez PSG.

Z uwagi na dostępne wyposażenie sprzętowe oraz warunki lokalne, które ograniczają możliwości instalacji wielu sensorów magnetycznych, monitoring magnetyczny na obu stanowiskach sprowadza się do rejestracji zmian czasowych wartości modułu całkowitego wektora B_T indukcji pola geomagnetycznego.

Do prowadzenia ciągłych obserwacji pola geomagnetycznego wykorzystane są magnetometry protonowe ENVI-MAG prod. firmy Scintrex Ltd. (Kanada), skonfigurowane do pracy w trybie stacji bazowej. W ramach realizowanego projektu PSG rutynowy monitoring magnetyczny rozpoczęto w grudniu 2016 r. równolegle w obu - wspomnianych wyżej - laboratoriach PSG.

Akwizycja i zapis danych prowadzony jest w trybie dyskretnego próbkowania z 60 s częstotliwością odczytów. Dokładność pomiarów zdefiniowana została ustaloną długością czasu polaryzacji sondy magnetycznej (2 s) w trakcie wykonywania pojedynczego cyklu pomiarowego. Czas polaryzacji sondy magnetycznej pozwala na pomiar indukcji pola geomagnetycznego z precyzją 0.1 nT. Na obu stacjach magnetycznych, zainstalowanych w Dziwiu i w Hołowni, konfiguracja magnetometrów jest identyczna z wyjątkiem ustalonych wartości wielkości pola referencyjnego, dostosowanego do średniego, lokalnego poziomu indukcji pola geomagnetycznego.

Ziemskie pole magnetyczne jest naturalnym polem fizycznym, które podlega ciągłym zmianom. Obserwowane zmiany (wariacje) pola mają złożoną charakterystykę czasową począwszy od krótkotrwałych, nieregularnych zmian obserwowanych w czasie minut i godzin poprzez charakterystyczne, regularne zmiany dobowe oraz zmiany roczne, wieloletnie (związane z jedenastoletnim cyklem słonecznym), aż po zmiany wiekowe i zmiany występujące w dłuższych cyklach w okresach pomiędzy zmianami biegunów magnetycznych Ziemi. Zmiany pola magnetycznego mają znaczący wpływ na wiele procesów, jakie zachodzą zarówno na powierzchni, jak i w głębi planety, a także na różnego rodzaju produkty i procesy technologiczne powstające i funkcjonujące jako konsekwencje rozwoju cywilizacyjnego.

W odniesieniu do wpływu na procesy antropogenicznych najbardziej istotne są i największy wpływ mają krótkookresowe i wieloletnie wariacje pola geomagnetycznego. Te pierwsze są spowodowane głównie interakcjami zachodzącymi w magnetosferze ziemskiej pod wpływem oddziaływania cząstek materii i fal promieniowania kosmicznego. W szczególności dotyczy to interakcji ziemskiego pola magnetycznego z wiatrem słonecznym, tj. strumieniem protonów i elektronów emitowanym z korony słonecznej w przestrzeń kosmiczną, a także ze strumieniami zjonizowanej plazmy towarzyszącym tzw. rozbłyskom słonecznym oraz koronalnym wyrzutom masy. Jednym z wyników interakcji strumienia plazmy wyrzucanych ze słońca z magnetosferą ziemską oraz jonosferą są szybkozmienne, wysokoamplitudowe wariacje natężenia pola magnetycznego obserwowanego na powierzchni planety, w tym przede wszystkim, pojawiających się w wysokich, okołobiegunowych szerokościach geograficznych, którym towarzyszą bardziej spektakularne zjawiska zórz polarnych.

3. Wyniki obserwacji zmian wartości całkowitego wektora indukcji pola magnetycznego Ziemi w laboratoriach geodynamicznych PSG w Dziwiu i w Hołownie.

Na załącznikach 1 i 2 zaprezentowane zostały wykresy zmian dobowych modułu indukcji pola geomagnetycznego zarejestrowane na stacji w Dziwiu (zał. 1) i w Hołownie (zał. 2) w lutym 2024 r.

W miesiącu lutym br. dobowe wariacje indukcji pola geomagnetycznego dają się scharakteryzować w oparciu o rejestracje pola magnetycznego obserwowane przede wszystkim na stacji w Hołownie. Magnetogramy zarejestrowane w laboratorium w Dziwiu były fragmentarycznie silnie zakłócone. Niekiedy stopień zakłóceń był na tyle wysoki, że całkowicie uniemożliwiał skuteczną filtrację pomierzonych danych i nie pozwalał na uzyskiwanie i ciągły odczyt wiarygodnych wyników pomiarów.

Przez niemal wszystkie dni miesiąca dobowe zmiany indukcji pola geomagnetycznego obserwowane w miesiącu lutym były zmianami typowymi, słabo zakłóconymi z łagodnie zarysowanym, niewielkim minimum wartości całkowitego modułu indukcji magnetycznej w przedziale czasu przypadającym na godziny południowe.

W lutym niewielkie, naturalne zaburzenia typowego obrazu zarejestrowanych magnetogramów obserwować można było jedynie w dniach 04, 11, 24, 25, 26 i 27 lutego. Zaburzenia mają postać pojedynczych, niewielkich amplitudowo zatok w normalnym przebiegu zmian indukcji magnetycznej pola geomagnetycznego. Jest to typowy obraz pojedynczych zaburzeń w magnetosferze ziemskiej, jakie mają miejsce w efekcie słabych, krótkotrwałych rozbłysków słonecznych.

Zjawisko pojawienia się burz magnetycznych jest ściśle związane z aktywnością słoneczną. Przyczyną burz są między innymi zaburzenia strumienia zjonizowanych cząstek wyrzucanych z powierzchni Słońca w przestrzeń kosmiczną, stanowiących wiatr słoneczny. Zderzenie cząstek wiatru słonecznego i zjonizowanej materii z magnetosferą ziemską powoduje jej kompresję od strony nadlatujących cząstek i rozciągnięcie zasięgu magnetosfery w przestrzeni kosmicznej po stronie przeciwej. Zmienność czynników zewnętrznych oddziałujących z polem magnetycznym Ziemi jest przyczyną zmian tego pola przenoszących się drogą indukcji na jej powierzchnię.

Bieżący stan pozaplanetarnych czynników, które oddziałują na pole magnetyczne Ziemi, jonosferę, atmosferę, hydrosferę i jej powierzchnię wyznacza aktualny stan tzw. „pogody kosmicznej”. Badaniami tych czynników i ich wpływem na życie na Ziemi zajmują się wyspecjalizowane ośrodki naukowe, instytucje i agencje rządowe w tym, między innymi, NATIONAL OCEANIC AND ATMOSPHERIC ADMINISTRATION (NOAA) w Stanach Zjednoczonych (www.noaa.gov). W ramach swoich zadań NOAA prowadzi monitoring tych czynników wraz z ich analizą jakościowo-ilościową. W ramach NOAA funkcjonuje Centrum Prognozowania Pogody Kosmicznej (SPACE WEATHER PREDICTION CENTER – SWPC), którego zadaniem jest przewidywanie stanu tych czynników w czasie i oceny potencjalnych zagrożeń związanych z wpływem na różne aspekty życia na Ziemi.

W trakcie trwania burz magnetycznych całkowity wektor indukcji ziemskiego pola magnetycznego B_T ulega nieustannym zmianom w czasie jako wypadkowa zmian jego składowych: X – składowa wschodnia, Y – północna i Z – pionowa. Zmiany obejmują również elementy pola magnetycznego H – składowa pozioma, D – deklinacja, I – inklinacja wektora indukcji.

Silne burze magnetyczne (klasy G4, G5) zdarzają się stosunkowo rzadko. Zazwyczaj rejestruje się ok. 100 burz klasy G4 w trakcie jednego, jedenastoletniego cyklu słonecznego. Dla porównania typowe, słabe zaburzenia magnetyzmu ziemskiego (tzw. „zaburzenia zatokowe”) obserwuje się statystycznie w ilości ok. 1700 razy w ciągu 1 cyklu słonecznego (ok. 900 dni z zaburzeniami). Burze ekstremalne G5 statystycznie zaledwie czterokrotnie w trakcie trwania 1 cyklu. Częstość zjawisk burzowych jest zależna od bieżącej aktywności Słońca. W szczycie 11 – letniego cyklu, kiedy aktywność słoneczna osiąga swoje apogeum prawdopodobieństwo, ryzyko i częstość wystąpienia silnej burzy są najwyższe.

Zmiany wielkości modułu indukcji ziemskiego B_T oraz wykresy dynamiki zmian pola magnetycznego zarejestrowane w dniach najsilniejszych, styczniowych zaburzeń tj. w dniach **26 i 27 lutego** zaprezentowane zostały w oparciu o dane z monitoringu pola geomagnetycznego ze stacji geomagnetycznych w laboratoriach PSG w Hołowni oraz w Dziwiu.

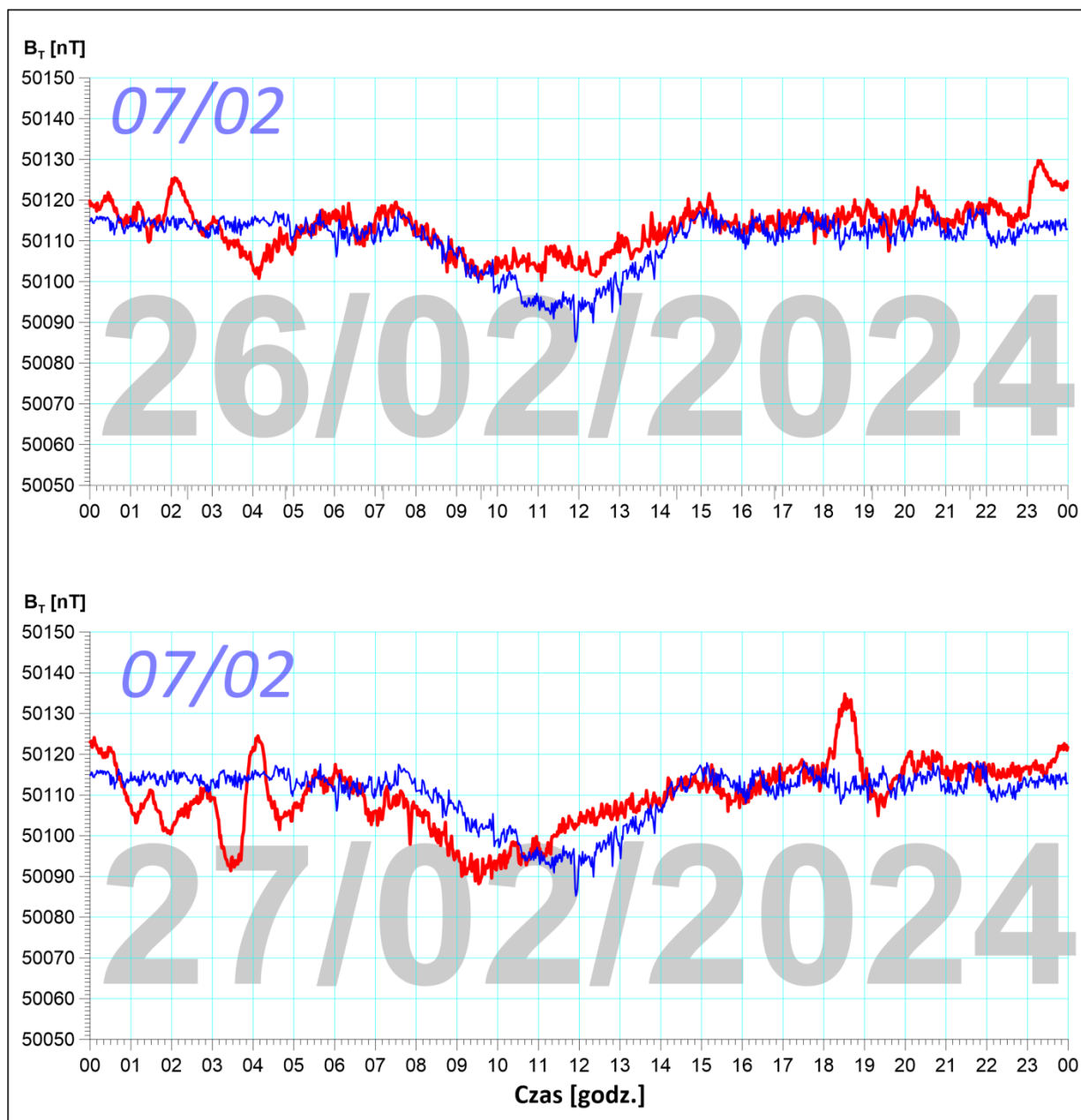
Anomalie pola geomagnetycznego br. z monitoringu geomagnetycznego w laboratorium geodynamicznym PSG w Dziwiu zaprezentowano na rysunku **rys. 2**. Odpowiadające im rejestracje wykonane na stacji w Hołowni na **rys. 4**. Zaprezentowane wykresy obrazują zmiany pola magnetycznego wykonane w dniach 26 i 27 lutego br. (UTC). Krzywe wykreślone kolorem czerwonym pokazują dobowe wariacje modułu indukcji ziemskiego pola magnetycznego zarejestrowane w poszczególnych dobach obserwacji. Kolorem niebieskim pokazano zapis z dnia **07/02/2024** r., tj. z dnia w którym stopień zmienności typowej krzywej dziennej był minimalny (wykres referencyjny, niezakłócony).

Odpowiednio do wykresów dobowych zmian całkowitego modułu indukcji pola geomagnetycznego (B_T) na **rys. 3 oraz rys. 5** zaprezentowano wykresy prędkości zmian tego modułu dla jednodominutowych interwałów obserwacji dB_T/dt , obserwowane w tych samych, dobowych odcinkach obserwacji (kolor czerwony) wraz z krzywą referencyjną dB_T/dt z dnia 07 lutego, w którym zmienność pola magnetycznego była minimalna (kolor niebieski).

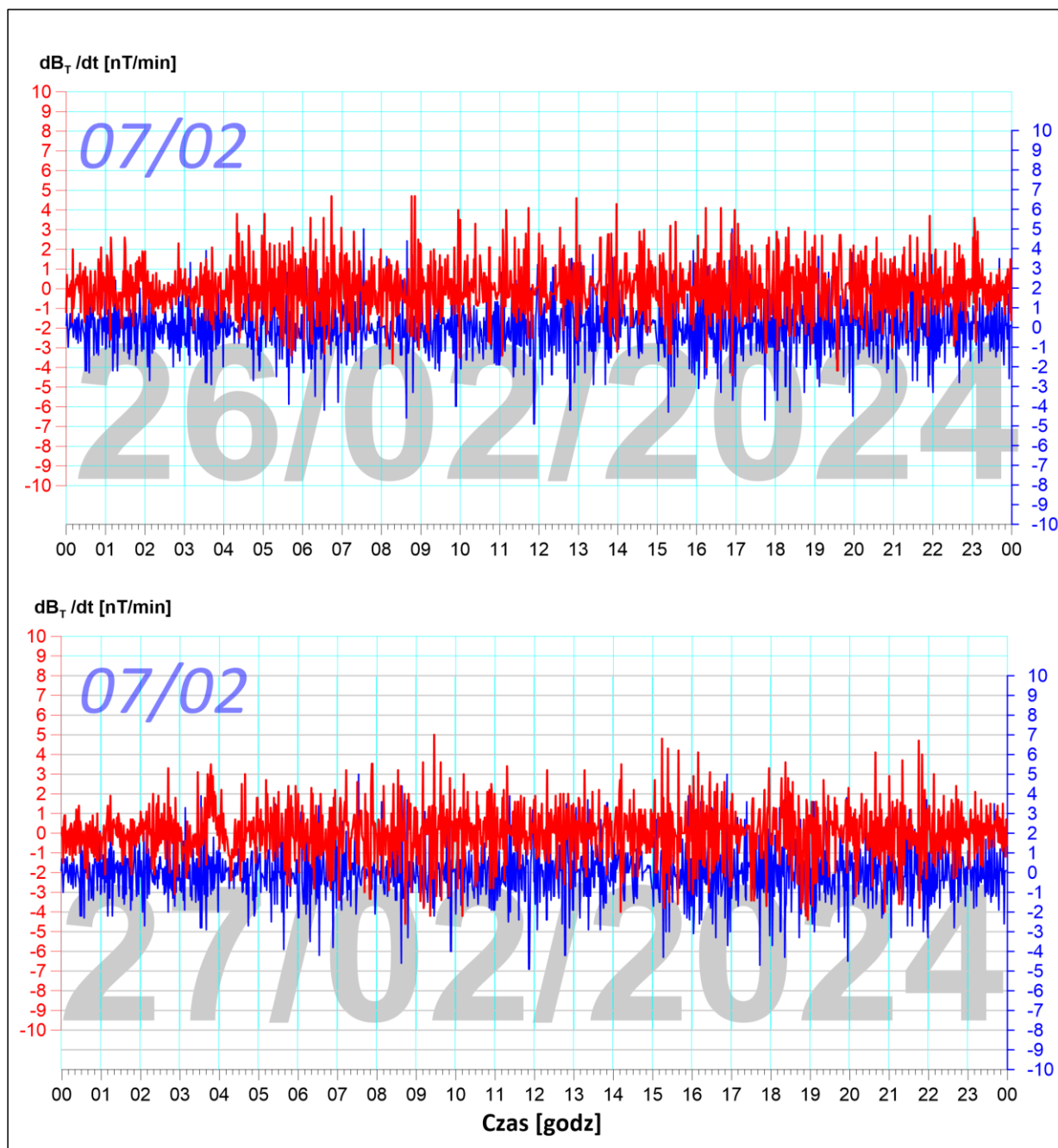
W lutym br. na stacji monitoringu geodynamicznego PSG w Dziwiu w zapisie zmian wartości całkowitego modułu indukcji geomagnetycznej wielokrotnie rejestrowano zakłócenia sygnału pomiarowego. Kilkakrotnie w trakcie miesiąca zakłócenia były na tyle silne, że całkowicie uniemożliwiły proces filtracji i odtworzenie prawidłowego sygnału.

W monitoringu pola geomagnetycznego na stacji Hołowno w lutym nie rejestrowano znaczących zakłóceń w rejestracji danych magnetycznych. Nie udało się jednak utrzymać miesięcznej ciągłości zapisu indukcji pola geomagnetycznego. W ciągu miesiąca czterokrotnie wystąpiły ok. 3.5 godzinne przerwy w dostawie energii elektrycznej do laboratorium PSG w Hołowni. Przerwy spowodowane były zewnętrznymi awariami sieci energetycznych lub pracami konserwatorskimi prowadzonymi przez operatora systemu zasilającego obiekty APG w Hołowni.

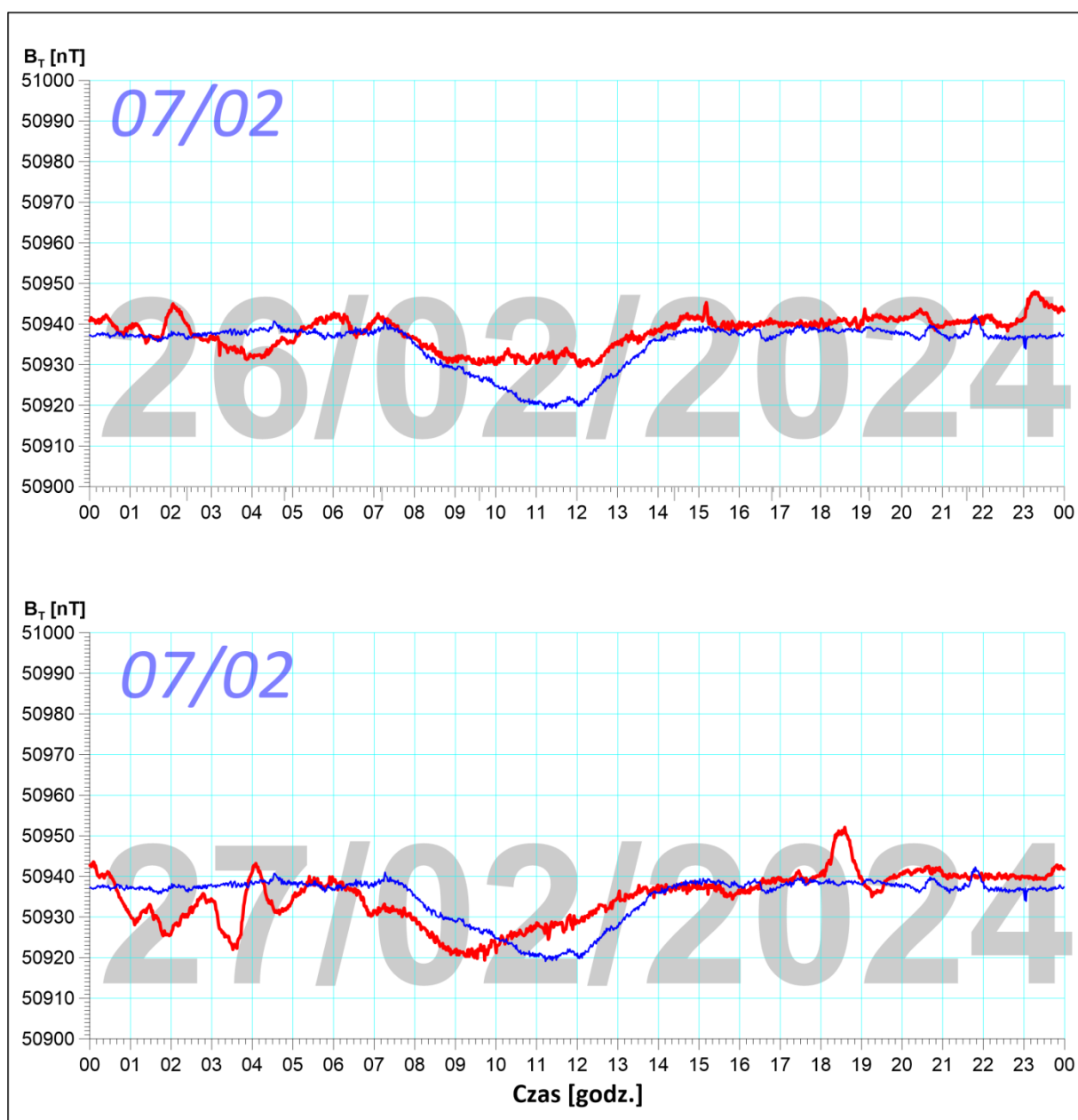
Ogółem w lutym br. w laboratorium geodynamicznym w Hołowni utracone zostały dane z łącznej ilości 14 godz. obserwacji, tj. 2.01% danych magnetycznych przy nominalnym czasie 696 godz. dobowego monitoringu od 01/02 – 29/02/2024 r. Na stacji w Dziwiu ze względu na zakłócenia od dnia 01/02/ do 29/02/2024, utracone zostały dane na łącznym odcinku 114 godzin. Ponadto, również w przypadku stacji w Dziwiu, doszło do 3 trzygodzinnych przerw w dostawie energii elektrycznej do stacji. Łącznie utraconych zastało 123 godzin rejestracji, tj. 17.67% z nominalnego czasu monitoringu.

Rys. 2. Wykresy dobowe zmian modułu całkowitego wektora pola geomagnetycznego w dniu 26/02/2024 oraz 27/02/2024 (UTC) zarejestrowane na stacji monitoringu geodynamicznego PSG w Dziwiu, gm. Przedecz, pow. kolski. Kolorem niebieskim wykreślono zmiany dobowe indukcji pola magnetycznego zarejestrowane w dniu 07/02/2024 (najniższy poziom zakłóceń nieperiodycznych zarejestrowanych w czasie jednej doby w lutym br. – „dobowa krzywa referencyjna”).

Rys. 3. Wykresy dobowe tempa zmian modułu indukcji całkowitego wektora pola geomagnetycznego dB_T/dt w dniu 26/02/2024 oraz 27/02/2024 r. (UTC) zaobserwowane na stacji monitoringu geodynamicznego PSG w Dziwiu, gm. Przedecz, pow. kolski. Kolorem niebieskim wykreślono dobowy przebieg tempa zmian indukcji pola magnetycznego zarejestrowane w dniu 07/02/2024 (najniższy poziom zakłóceń nieperiodycznych zarejestrowanych w czasie jednej doby w lutym br. – „dobowa krzywa referencyjna”).

Rys. 4. Wykresy dobowe zmian modułu całkowitego wektora pola geomagnetycznego w dniach 26/02; 27/02/2024 (UTC) zarejestrowane na stacji monitoringu geodynamicznego PSG w Hołownie, gm. Podedwórze, pow. parczewski. Kolorem niebieskim wykreślono zmiany dobowe indukcji pola magnetycznego zarejestrowane w dniu 07/02/2024 (najniższy poziom zakłóceń nieperiodycznych zarejestrowanych dobowo w lutym br. – „dobowa krzywa referencyjna”).

Rys. 5. Wykresy dobowe tempa zmian modułu całkowitego wektora pola geomagnetycznego dB_T/dt w dniach 26/02; 27/02/2024 r. (UTC) zaobserwowane na stacji monitoringu geodynamicznego PSG w Hołownię, gm. Podedwórze, pow. parczewski. Kolorem niebieskim wykreślono dobowy przebieg tempa zmian indukcji pola magnetycznego zarejestrowane w dniu 07/02/2024 (najniższy poziom zakłóceń nieperiodycznych zarejestrowanych dobowo w lutym br. – „dobowa krzywa referencyjna”).

W najbliższych kilku latach spodziewać się można zwiększenia częstości występowania krótkookresowych, nieregularnych zmian pola magnetycznego wywołanych wpływem Słońca na pole magnetyczne Ziemi. W roku 2025 przypada maksimum w 11 letnim cyklu aktywności słonecznej. W latach bezpośrednio poprzedzających oraz następujących maksimum aktywności słonecznej obserwuje się również narastanie, a następnie spadek częstości zaburzeń pola geomagnetycznego spowodowanych wiatrem słonecznym oraz zwiększoną częstością występowania innych zjawisk mających swoje źródła w przypowierzchniowych warstwach atmosfery słonecznej.